
Tibbe in de pubertijd

Geschreven door Hilde - 16/06/2006 22:25

Hallo Allemaal,

Sinds kort lijkt het net alsof mijn hond, die altijd superbraaf is en heel goed luistert (dankzij diverse cursussen) opeens blind en doof is voor de commando's. De pubertijd is in volle hevigheid losgebarsten en dat is, zo blijkt nu, niet de gemakkelijkste periode.

Hij trekt aan de lijn en hijgt daarbij als een overjarige kerel, omdat hij (waarschijnlijk) een teefje ruikt.

Hij rende vanochtend bijvoorbeeld zomaar weg en ik was hem echt kwijt! Even was ik bang dat hij de straat opgerend was en eigenlijk was ik van plan om hem daar te zoeken, maar ik besloot uiteindelijk om op de plek te blijven waar hij verdwenen was, ik had nl. geen flauw idee waar meneer achteraan zat (waarschijnlijk een kat) en waar hij gebleven was. Binnen een minuut kwam hij terug op mijn fluitje, maar ja, dan is het wel einde verhaal en mag hij de rest van de wandeling aangelijnd doorbrengen.

Verder heeft hij sinds kort ontdekt hoe leuk het is om de struiken in te duiken. Tussen de bosjes en bomen is het zo donker dat ik hem niet kan zien. Ik moet dus echt op het gekraak van de takjes afgaan om hem te lokaliseren. Ook daar moet ik een aantal keren fluiten en roepen voor meneer zich bij mij meldt.

Vanmiddag zag Tibbe aan de overkant van de weg een paar honden lopen. Het was beter geweest als ik hem toen had aangelijnd, want nu vloog hij de weg over en was even later aan het spelen met de andere honden en terugkomen? Ho maar! Dus toen hij uiteindelijk weer in de buurt was heb ik hem bij de halsband gepakt en aangelijnd, maar tjonge, jonge, dat is af en toe zweten hoor! Dan verdwijnt die boef in het niets en je kunt niets anders doen dan maar roepen en hopen dat hij terug komt! Hij is zo vreselijk snel dat hij zomaar verdwijnt.

Gistermiddag gingen we in het veld wandelen en daar staat het gras zo hoog dat Tibbe er in kan verdwijnen, dan zie je af en toe een plukje hond voorbij schieten. Dat vindt hij toch prachtig! Dan springt hij steeds omhoog en staat heel even op zijn achterpoten om over het veld uit te kijken en vliegt er vervolgens weer vandoor, want hij denkt nog steeds dat hij de vogels in de lucht kan vangen.

Ook toen heb ik zeker een aantal minuten gespenseert aan het bij me roepen van mijn boefje. Nu komen de echte Stabijstreken om de hoek kijken en luistert hij gewoon als hij er zelf zin in heeft, want meneertje heeft prima door wat er gebeurt als hij eindelijk komt, dan mag hij verder aan de lijn en loslopen is nou juist zo leuk!

Gelukkig zijn er ook volop goede momenten, waarin ik heel erg van hem kan genieten. Als hij veel aandacht heeft wordt hij uitgebreid beloond voor het vlotte terugkomen en tja, voor de rest moeten we het maar uitzitten, er zit niets anders op! Ik ben heel benieuwd hoe het met de anderen uit het nest van Ilse en Bram gaat? Volgens mij zijn de hondjes allemaal behoorlijk vlot met puberen. Hebben jullie ook dergelijke ervaringen? Ik ben benieuwd naar jullie verhalen!

Groeten,

Hilde & Tibbe uit Groningen

=====